

skeriet har, og de vanskelige Vilkaar, hvorunder det arbejder, og det anføres, at det vil være af stor Betydning for Fiskerierhvervet, at Fiskerne og deres Organisationer til enhver Tid har let og lige Adgang til en Regeringsinstitution, som med fuldt Kendskab til Fiskerierhvervets Vilkaar kan varetage de Interesser, som Erhvervet ønsker varetaget. Vi erkender i Udvalget, at Fiskeriet har en overordentlig stor Betydning for Landet, og de senere Aars Udvikling viser, at Udbyttet af Fiskeriet stadig vokser. Forhaabentlig vil dette føre med sig, at stedse flere af Landets Indvaanere giver sig til at være Fiskere. I 1909 var Udbyttet af Fiskeriet her i Landet ca. 12 Mill. Kr., i 1914, det første Krigsjaar, ca. 17 Mill. Kr., i 1915 26 Mill. Kr., i 1916 steg det til over 57 Mill. Kr., hvorefter der har været en Nedgang, idet Priserne ikke har været saa høje, og desuden har de Krigsforhold, som skabtes i 1917, lagt Fiskerne Hindringer i Vejen. Der fiskedes i dette Aar for 35 Mill. Kr. Man vil heraf se, at Fiskeriet giver betydelige Indtægter til Landet, og det er da rimeligt, at man fra Regeringsmagtens Side, forsaavidt som Forholdene tillader det, og det findes paakrævet, imødekommer Fiskernes Andragende.

Udvalget foreslaar, at dette Andragende henvises til Landbrugsministerens velvillige Overvejelse.

Andragendet under Nr. 8 i Betænkningen er indsendt fra Esbjerg Fiskeriforening og Esbjerg Fiskeeksportørforening og gaar ud paa at anmode om, at Lovgivningsmagten saa kraftigt som muligt vil søge at tilvejebringe en hensigtsmæssig Ordning af Eksportforholdene. Andragendet anfører, at Vestkystens Fiskere i Løbet af Sommeren har rettet Henvendelser til Regeringen om at optage en Forhandling med Tyskland om en bedre Ordning af Eksportforholdene, og det anfører dernæst, at Fiskerne endnu ikke har faaet noget Udbytte af deres Henvendelse. Jeg skal om selve Spørgsmaalet bemærke, at Eksportforholdene har baade under og efter Krigen været overordentlig vanskelige for Fiskeriets Vedkommende; navnlig har den tyske Valutas Nedgang i Værdi i den sidste Tid været en absolut Hindring for Eksporten, og jeg skulde mene, at Forholdet paa ingen Maade kan være dette, at Landbrugsministeriet har undladt at gøre, hvad det formaaede for at lette Fiskerne Adgang til at faa deres Produkter afsat i Udlandet, forsaavidt der ikke var tilstrækkelige Afsætningsmuligheder for de paagældende Produkter her i Landet.

Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til nærmere Prøvelse i Landbrugsministeriet, og jeg anbefaler hermed det høje Ting at stemme for Indstillingerne Nr. 1 og Nr. 2 af Udvalget.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Det Andragende under Nr. 4, som Udvalget foreslaar at henvise til Landbrugsministeren, angaar et Ønske fra Dansk Fiskeriforening om, at der under Landbrugsministeriet maa blive oprettet et særligt Departement for Fiskeriet. Dette Spørgsmaal har gennem de sidste Aaringer været drøftet flere Gange med Fiskerne, men Tiderne har ikke været særlig egnede til Oprettelse af nye Embeder. Selve Andragendets Hovedformaal har min fulde Sympati, men naar man fra Fiskernes Side mener, at man under Landbrugsministeriet bør have et Kontor, hvor alle Sager vedrørende Fiskeriet kan samles, maa jeg sige, at jeg tror ikke, jeg kan stille noget saadant i Udsigt. Saadanne Ting som Anlæg af Havne, Ulykkesforsikring, Transport o. s. v. maa dog forblive under de Ministerier, som har med disse Ting at gøre. Men jeg vil meget gerne forhandle videre med Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse for at undersøge, om der er Mulighed for i hvert Fald at faa et Kontor under Landbrugsministeriet, som særlig behandler Fiskerisager. Et saadant Kontor har vi for øvrigt allerede i Ministeriet, men det er kun en Fuldmægtig, der leder dette Kontor.

Angaaende Andragendet under Nr. 8, som gaar ud paa, at der for Fremtiden i højere Grad, end det hidtil er sket, skulde træffes Foranstaltninger til, at Udførselen af Fisk kunde foregaa paa en bedre Maade, maa jeg sige, at jeg villigt skal indrømme, at det i den Tid, der er gaaet, ikke har været muligt at skabe tilstrækkelig gode Eksportforhold. Der er to Ulemper, som vi her i Landet ikke kan raade Bod paa, det er den lave Markkurs og det Ønske, som fra tysk Side næres om at centralisere hele Handelen. Herom har der Gang paa Gang fundet Forhandlinger Sted mellem Ministeriet og Repræsentanter fra tysk Side. Men det har ikke været muligt at ændre den Kurs, som Tyskland har taget i Retning af at ville centralisere Handelen. Vi har i Øjeblikket opnaaet en Overenskomst, som er godkendt ogsaa af Repræsentanter for Dansk Fiskeriforening. Paa det Møde, som er afholdt af denne Forening i Esbjerg, og hvorfra Resolutionen og Andragendet stammer, udtaltes Ønsket om, at Foreningen i højere